

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Forradalom a szomszédban.

Pécs, 1898. május 13.

Olaszország derült egén vészterhes fellegek gyülekeznek s a mosolygó virányokról rémes hírek érkeznek fegyveres népfelkelésről, fegyveres torlaszokról, katonaság küzdelméről, ágyudőrejről s ennek nyomán fakadó vérpatkokról. Ámulva szemléljük a véres drámát, melynek igaz okairól eddig fogalmunk sem volt, hiszen szorgalmas, iparkodó, szabad nemzetnek ismertük az olaszt, a mely nemzeti dinasztia szabadelvű kormányzata alatt előkelő helyet vívott ki magának az európai államok sorában s kívánatosá tette a vele való szövetekezést.

A hirtelen kitört forradalom, az agyonzaklatott nép végső elkeseredése azonban fellebbentette ezt a fényes takarót a züllett közállapotokról s a maga egész meztelenségében tárja fel a korrupciót s a hatalmi erőszakot, a mely a tulfeszített hurt elpattantotta.

A hivatalos hatalom persze ott is az igazság elferdítésén mesterkedik s az egész mozgalmat egyszerű kenyérforradalomnak akarja feltüntetni, a mely a rossz termés folytán bekövetkezett drágaságban s a szociális izgatásban leli eredetét, de a hivatalos befolyásolás nélkül, kerülő utakon érkezett tudósítások egészen más, mélyebben fekvő okokra vezetnek vissza a kitört forradalmi mozgalmat.

Hiszen rossz termés máskor is volt, a szocializmus sem mai keletű; mindez máskor legfőlegbb tüntetésekre, helyi zavargásokra vezetett, melyeknek elnyomása nem igényelt rendkívüli eszközöket, a tüntetők nem vetették magukat az ágyuk torka elé, nem rohantak kaszákkal és puskákkal a katonaság sorfalára, hanem megelégedtek azzal, hogy mozgalmukkal felhívták a hatalom figyelmét állapotaik beteg voltára, hogy azok gyógyítása fölött gondolkozzék.

A gyógyítás azonban késétt s a kormány minden orvosi tudománya abban merült ki, hogy a szuronyokra támaszkodva erőszakot alkalmazott a feljajdulások elnémitására s abban a boldog hitben ringatta magát, hogy megszüntette a bajt, a mikor a nép mellére szuronyt szegezve belé fojtotta a panaszhangokat.

Milanóban a napokban röpiratot osztogattak, a mely azzal vádolja a kormányt, hogy az éhség és a kétségbeesés lázadására, mint rendszeren, most is azzal felel, hogy lemészároltatja azokat, akik kenyeret és munkát követelnek. Majd rámutat azokra a mélyebben fekvő okokra, a melyek az elégtelenséget a kétségbeesésig fokozták s a népet a reménytelen forradalom karjaiba hajtották. A gazdasági válságot fokozza — ugymond a röpirat — a személyes szabadságnak és igazságnak lábbal tiprása. A rendőrséget, vagyis az önkényt tette jogaink

és véleményünk urává. A kormány így maga készíti elő a forradalmat.

S valóban beavatottak állítása szerint a közigazgatás visszaélései s a rendőrség erőszakoskodása Olaszországban már régebb idő óta uralkodnak abban a mértékben, a melyet kormányunk nálunk a legutóbbi időben meghonosított. A személyes szabadság legfragransabb megsértése előtt is szemet hunyt a kormány, ha arra a közrend védelmét tudta felhozni ürügyül az alantas hatóság, jogot és igazságot nem nyert az, a kire a közigazgatás rásütötte, hogy felforgató eszméknek hódol: mi természetesebb tehát, hogy forradalmárokat csináltak azokból is, a kik békés uton, a törvény respektálásával törekedtek állapotuk javítására s az uralkodó rendszer megváltoztatására, mert hogyan is maradjon meg a törvény alapján s annak korlátai között az, a ki a közhatalóságok részéről vele szemben mindig csak törvénytípást, jogfosztást és igazságtalanságot tapasztal.

Hogy nem egyszerű kenyérharc, hanem az ember lelkében olthatatlan lánggal élő igazságérzet megsértése, az elidegeníthetetlen emberi jogok lábbal tiprása ellen felzúduló elkeseredés volt az oka az olasz forradalmi mozgalmaknak, azt bizonyítja az a körülmény, hogy nemcsak éhező tömegek harcoltak a torlaszokon, de a művelt társadalom reménye, az egyetemi fiatalság is halálmegvetéssel rohant az ágyuk tátongó öble elé, bizonyosságot

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Félálomban.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Vannak az embernek úgy nevezett »jó órái«, mikor a kedély derüje bearanyozza az utolsó porszemét is és azt hisszük vig nevetésünk közben, hogy velünk örül az egész világ.

De széteszlik a társaság, a gondtalan jó kedv elpárolog s olyanforma érzés lép meg bennünket, mintha a vig társaság között is egyedül lettünk volna, meg nem értve senki által sem s mélyebben tekintve a nevető szemekbe, erős vonásokkal beirt dolgokat látunk ott, melyek mind az életről beszélnek . . .

S képzeletben újra látjuk a nevető szemeket, újra átéljük a lefolyt zajos órákat.

A lámpa egyhangu sercegése mellett jönnek elő különböző képek, ködbe burkolva, el-fátyolozva, zajtalan . . . s a csöndben fülemben sugja valami:

— Melyik benned vajjon az igazi, a vig vagy a szomorú ember-e?

— Nem tudom, — feleltem suttogva.

— Ugy két lélek lakik egy emberben?

Vagy kétféleképp nyilatkozik meg egy lélek — kérde tőlem tovább valaki — lehet-e ez?

— Talán lehet.

— És érvényre juthat-e valamelyik a másik fölött; vagy vívódnak az életen át; vagy talán megbarátkozva, egymás támogatására szolgál a két érzés?

— De ki vagy te, — kérdezem boszusan — ki ily fakgatásokkal állsz elő? Hagyj békén! úgy fáj a fejem, pihenni akarok.

Kezemet kinyujtom; nincs itt semmi, képzelődés volt tán, de oly sötét van, a lámpa kialudt már, fejem lehanyatlak s szunyadás közben ismét hallom a hangot; oly ismerős, tudom már, ki beszél hozzám, öreg szomszédasszonyunk ül itt mellettem, igen, neki kell lennie, ő szokott így fakgatni engem.

Meleg kezével végig simit homlokomon s hogy véget vessen tépelődésemnek, újra belekezd egy sokszor megismételt mesébe, melyet naponként elbeszél. Két lányáról szól az; a Sáriról és az Örsziről.

És elmeséli fiatal korát, a boldog időt, mikor nevelgette, oktattatta őket; mikor reménykedve várta, hogy Sári piros szájacskája is beszédesen forduljon felé s szép szavakkal, a gyermekszív tiszta érzésével mondja el azt, a mi helyett most csak nagy sötét szeméi beszélnek és figyelnek mindenre.

Az idő csak el is haladt fölöttük, de a szép gyermek csak nem tanult meg beszélni. Hiában minden minden fáradság, hiában volt a javas minden fűvével, az orvos tudományával, ő néma maradt s anyja egyszer sem hallhatta természetes beszédét.

Ha ideért a mese, melyet sóhajtott az öreg asszony és úgy beszélt tovább.

— Mint afféle szegény emberek, nem költöttünk ám rá; itthon nőtt föl a szórtalan gyerek, a szemem előtt, de úgy ki tudta fejezni kezei mozdulatával gondolatait. Megtanulta a házidolgot, a varrást, fonást, úgy örült minden aprólékos dolognak, csodálatos érzéssel birt a szép iránt.

Mikor még kicsi volt, voltak pajtásai, de hogy fölserdült, csak elmaradoztak mellőle. Mit csináljunk egy néma gyerekkel — mondták — ő nem tud velünk játszani, beszédünknek örülni, nevetni, hadd maradjon.

A szomorú Sári pedig sötét szemével bánatosan nézett a fürge csapat után, úgy elmutogatta apró kezeivel, mennyire vágyik velük menni, szaladni, örülni, szinte neki-tüzesedett, de lassacskán lecsillapodott s szomorúan ismét félrehúzódott.

Mikor Örszit férjhez vitték, ő 15 éves volt; finom érzékével megtudta, hova megy nővére, úgy marasztotta gyöngéd kézmozdulatokkal; úgy elsíratta bucsuzáskor, de Örszi,

téve ezzel a kétségbeesett elkeseredésnek oly rendkívüli fokáról, a melyen már megszűnik minden megfontolás, az eredménynek minden mérlegelése.

A szurony és a golyó megtette kötelességét s a hivatalos jelentés szerint az egész olasz királyságban nyugalom van, de ez a jelentés nagyon emlékeztet az orosz-török háborúból ismeretes mondásra: „a Sipka szorosban minden csendes.” Jól mondja a már idézett milánói röpirat: „balgaság volna azt hinni, hogy a forradalom, melyet ma levernek, nem tör ki holnap újra, ha okait meg nem szüntetik.”

Amint ok nélkül nem történik semmi, úgy az okozatnak sem lehet útját állni bármily erőszakkal, ha az ok nem szűnik meg működni. Ezt meggondolhatná az olasz kormány, de levonhatná belőle az üdvösséges tanulságot a mi kormányunk is.

Nálunk is ugyanazon a nyomon halad a kormány a szocializmus elnyomásában, mint olasz kollegája; nálunk is a törvények felforgatásával s a törvényes szabadságjogok eltiprásával akarják megvédeni a társadalmi és állami rendet a szociális mozgalom ellen: most imé előttük áll az élő példa Olaszországban, hogy mire visz a törvénytelen erőszak; tanulhatnának belőle, mert ugyanazok az okok mindenütt ugyanazokat az eredményeket szokták felidézni. Törvénytelenességgel törvényt védeni soha sem lehet, az igaztalanul üldözöttek mindig nyert ügye van a társadalom ítélőszéke előtt az üldöző ellenében, legyen ennek bármekkora a hatalma.

Gondolják meg ezt idehaza, míg nem késő.

Hirek.

Pécs, 1898. május 13.

Nansen.

Ki már bejártad azt a messze tájat,
Hová még ember nem hatolt soha;
Kinek hős lelke a titokért fáradt,
Hogy milyen hát az örök jég hona;

boldogságában tán el is bizakodva, egy elutasító mozdulattal toltta el magától s ő ezt oly zokon vette, hogy hozzám futva, öltözetem ráncaiba temette arcát és sirt keservesen; de kis szünet mulva fölállt s elmutogatta, magyarázta a rémképeket, melyektől ő fél, ha Örzi nem lesz s a folytonos egyedülléttől, mely most vár reá.

Ez a jelenet emlékezetes marad mindig előttem, — folytatja az öreg nő — napokig alig birtam megnyugtatni, csak lassan pihentek el fölháborodott érzései.

Sokat volt aztán egyedül s a szokottnál is komolyabb lett. Ha szerét tehette, elment a templomba; nem hallott, csak látott, de tudta, mi történik ott; haza jöve, előttem utánozta a pap kézmozdulatait, melyeket a szent beszéd közben használt; a magas embert fölemelt kézzel, a szép arcot, egy az arcán végig simító mozdulattal fejezte ki.

Sokat beszélt jelekkel s végtelenül örült, ha megértették beszédét.

Csak Örzsiről nem akart tudni semmit; ha az a szomszéd faluból, vagy vasárnap délután haza jött, úgy elkotródott Sári, mintha megverték volna; nem jött elő a világért sem, az elutasító kézmozdulatot nem feledte el soha.

Egy este moharért a kertbe küldtem — beszélj tovább — s Örzi éppen a kerten át jött hozzánk egy kutyával. A kutya csaholt

Ki visszajöttél onnan diadallal,
Mely cél előtt még bárki más letört, —
Te ifju hős, hozzád sóhajt ma ajkam
És gyenge lantom, im, dallal köszönt!

Bár én nem zengem azt a régi nótát,
Dicsőséged mely fennen hirdeti,
Hidd el azért, hogy ajkam igaz szót ad,
Mindegyiket szívemből tépve ki;
S keresve a diadal kúttorrását,
Mely halhatatlanná tett, élve még,
Szemeim őt im oldaladnál látják —
S ez a hü hitves, édes feleség!

Mi vezetett, mikor utadra mentél?
A tudomány szomj és hirtvágy, — lehet.
Hisz itt hagyád, kit legjobban szeretted,
Özvegynek szánva, hü hitvesedet!
Feloldozád őt esküjétől is, hogy
Ne légyen kötve hozzád sirjaig;
Előre félvén, hogy gyászolni mint fog
S meg sohse látja porló hamvaidd!

S mi védett meg, a midőn arra törtél,
Hol ember eddig még nem járt soha;
Hol nincsen élet, csak halotti örvény
S az örök jég, a nagy Halál hona?!
Hajód, a »Framm«-ot, biztos révbe vissza
Mi vont a vajjon s véle téged is?!
Mi volt erőd, bizalmad áldott titka,
Mely meghozott a vészből, melybe vitt?!

Mondhatja más: a tudomány hatalma
S a tűz, a láng, mely lelkedben honolt;
Ez vezetett és ez vitt diadalra —
Én mégis azt vallom: más oka volt.
Órangyal szállt az örök jég honába,
Hajóddal és veled mindenfelé;
Örvények közt a hitves szent imája
Volt, a mi sorsod átvezérelé!

Ez járt veled az eszkimók honában,
Hol törpe férfi s törpe asszony él;
S még itt sem áll az ember egymagában,
De együtt küzd a feleség s a férj!
És vissza is a nagy Halál honából
Ez vezetett dicsőséggel haza —
S a nevedet övező dicsugárból
Nagy része a hitvest koszoruzza ma!

Királyok és tudósok üdvözölnek,
Ki a tudósok közt király levél;
És arcodon a büszke, hős örömmnek
Bármily parányi kis sugára kél:
Ott áll melletted édes feleséged,
Ki hitvesi hűségben szinte hős
S királynő minden asszony közt, ki férjes,
Hitében áldott, hűségben erős!

egy ideig, de a néma nem vette észre, az állat erre ruháját kezdte rángatni s végigszakítá öltönyét, mitől úgy megijedt, hogy Örzsét megpillantva alélva esett össze és sohasem lehetett meggyőzni arról, hogy nem Örzi szítára az ebet s e naptól fogva gyűlölte nővérét.

Ettől fogva oly félős volt, hogy homályos szobában mozdulni sem mert, mindig vele kellett lenni.

Még apjához eléggé ragaszkodott, vele bárhova elment, bizott benne. De egyszer élénk beszélgetés közt látta jönni őt Örzsivel, azzal, kit ő ki nem állhatott — ez oly zokon esett neki, hogy egész lelkében elfordult tőle.

Most már csak egyedül engem szeretett — mondja az öreg asszony — apjáról néha tett említést előttem és ilyenkor nagyon sirt, olyan megható volt sirása közben, szép volt, mint egy virágos fa.

Már huszonnégy évet élt le ilyen egyforma, hangtalan élettel, senki és semmi nem tették kedvessé napjait.

Egy délután ijedten jött be hozzám, gyors mozdulataival rosszat sejtetett, föl volt indulva és hívott ki.

Az apját hozták haza félholtan, lábát eltörte a nyomtatógép.

Elfelejtett most minden neheztelést a néma; ijedtsége nem ismert határt, gyöngéd

Zord éjszak hőse! ki hirnévben uszol
S a dicsőséget osztatlan kapod, —
Ha, a mikor megjöttél a nagy utról,
Azt hallottad vón', hogy hü nőd halott:
Mi lenne néked minden diadal ma?
Üres hiuság, melynek célja nincs . . .
Mindennél szebben zeng a hitves ajka
S mi pótolhatná, nincs oly drága kincs!

Honthy István.

Napirend 1898. május 14-én.

Naptár: szombat, május 14. — Róm. kath.: Bonifác. — Prot.: Bonifác. — Görög-kel.: (május 2.) Atanáz. — Zsidó: S. Behar. — Nap kél 4 óra 9 perckor; nyugszik 7 óra 11 perckor. — Hold kél 1 óra 11 perckor éjjel; nyugszik déliben.

Időjárás: hőmérséklet 19 Celsius fok meleg; légnymomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös idő, helyenként csapadék várható.

A szinügyi nagybizottság ülése d. e. 3 órakor a városházán.

— (A szinügyi nagybizottság ülése.) A város szinügyi nagybizottsága holnap (szombaton) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt. Az ülés tárgya lesz: a szinügyi albizottság véleményes jelentése a szinigazgató által bemutatott színészi névsorra vonatkozólag, — továbbá az új szini idényre nézve a pályázati feltételek megállapítása.

— (A pécsi zenekedvelők hangversenye.) Tegnap este meglátszott, hogy a tavaszi idő inkább vonzza a közönséget ki a szabadba, mint a hangverseny terembe, vagy talán az épen tegnap délután tartott sétatéri katonazene következménye volt, hogy nem olyan nagyszámu vendégsereg hallgatta meg a hangversenyt, mint más alkalommal ez lenni szokott. Pedig a mi a műsort és annak előadását illeti, az az este is olyan művészi színvonalon állott, mint bármely megelőző alkalommal. Reissinger trióját Hoff, Mihálovics és Niedermayer urak, Tschaikovszky szöveg nélküli dalát és Küknel »Megadását« az egy-let zenekara Hoff ur gyönyörű harmonium kísérete mellett olyan szép összhangban és a legfinomabb zenei részletek hatásos érvényrejtatása mellett adták elő. hogy teljes mérvben

odaadással fogta a beteg embert, azután is folyton mellette volt, ápolta, gondozta. Csak Örzsit nem ereszté hozzá semmiért, ilyenkor heveskedett, haragudott — mert őt vádolta apja balesete miatt.

A beteg nagyon rosszul lett, lábát le kellett vágni; a néma csak ritkán mozdult el mellőle, de egyszer távollétét kileste Örzi s eljött meglátogatni apját. Az orvos is ép a betegnél volt s Örzi kérdezgette apja hogyléte felől; s a tört lábat nézegették, kötözgették, a beteg sápadt, könyörgő arccal fordult feléjük. Épen e perben a néma lány hirtelen benyitá az ajtót s meredt szemekkel Örzsire bámult, azt hívén, hogy ő vágatta le apja lábát s most is ő kinoztatja. Erre úgy fölháborodott s haragra lobbant, hogy egy a keze ügyébe akadt baltát gyorsan Örzsé felé hajított, azon szándékkal, hogy őt megöli. És azután sirt keservesen, ráborulva beteg apja ágyára s olyan formát mutogatott, hogy elmegy, mert hívják őt messzire, odafönt. S még azon éjszaka meghalt szívvelhűdésben.

Én pedig egyedül maradtam a nyomorék, béna emberrel; szükségben és nyomorúságban.

Az öreg nő most egyet sóhajtott; ősz fejét tenyerébe hajtva, egész megváltozott hangon kezdett beszélni:

— De mért is nem mehettem el én is? Tudom már — s szemeit rémitően forgatta

megérdemelték a közönség által bőven juttatott tetszésnyilatkozatokat. *Ruh* Ernőné urhölgy férjének zongora kísérete mellett énekelt három dalt, közöttük egyet Schumantól a Cigányi Béla fordításában. A dalok szövegét az előzőkeny rendezőség a műsor kiegészítéseként kinyomatva szétosztatta a vendégek között. Az éneklő urnőnek nagy kiterjedésű, szép mezzo sopran hangja nagy hatást tett és még egy magyar dalt »Lehullott a rezgő nyárfa« . . . is kellett énekelnie a folyton megújuló tapsokra.

— **(Kinevezés.)** *Zöld* Aladár, nagykanizsai kir. járásbírói joggyakornok, a csurgói kir. járásbíróhoz aljegyzővé kineveztetett.

— **(Miniszeri biztos.)** A közoktatásügyi miniszter a pécsi Porges-féle felsőkereskedelmi iskolához a folyó tanévben megtartandó érettségi vizsgálatokra *Dischka* Győző, pécsi állami főreáliskolai igazgatót miniszeri biztosul kinevezte.

— **(Köszönet a földművelésügyi miniszternek.)** Tolna vármegye közönsége *Bartal* Béla cs. és kir. kamarás indítványára tavaszi rendes közgyűléséből köszönő fölratot intézett a földművelésügyi miniszterhez az új mezőgazdasági munkástörvénynek a törvényhozás elé terjesztése és végrehajtása tekintetében kifejtett intézkedéseiért.

— **(Öngyilkos éjjeli ór.)** Szabad-szent-Királyon éjjeli ór volt *Uj* József, *Uj* Ferenc pécsi megyei hajdunak fia. A szerencsétlen ember korhely életmódot folytatott és nagyon szerette a szeszes italokat. Tegnapelőtt kiment a községi legelőre és ott agyonlőtte magát. Lehet hogy már akkor is több szeszgőz volt a fejében, mint a mennyi józanul engedte volna gondolkozni és ezen állapotában követte el az öngyilkosságot. Az esetről értesített édes atyja kisetett fia ravatalához, kit özvegye és két árva vája siratnak.

— **(Eltűnt tanító.)** *Nusszer* János, braidaföld-pusztai tanító, eltűnt. Már több hete, hogy eltávozott állomáshelyéről, a nélkül, hogy megmondta volna valakinek, hogy hová megy és azóta hírét sem hallották. Az eltűnt tanító bonyhádi születésű, 37 éves, róm. kath. val-

— azért, mert elvesztettem valamit és meg kell találnom. De mit vesztettem el? Nem tudom. Oh Uram, hol lehet! nincs, nincs sehol; még az előbb is itt volt a kezemben, de így eltűnni, nem érthetem!

— Leányom! talán te láttad, vagy meg is láttad — s hideg kezét végighuzza arcomon.

Megborzadok s eszmélni kezdek. De mi ez, hol vagyok? A lámpa itt pislog előttem, az asztalnál ülve bóbiskoltam s félálomban újra hallottam szomszédasszonyunk meséjét, melyet oly sokszor megismételt már előttem, hogy álmomba is beleszövődik a sokszor hallott történet és akkor is látom a mesélő asszonyt, mikor szunyadok, hallom beszélni tiszta öntudattal és megzavarodva egyaránt, mert gyakran elhagyja tiszta eszmélete. A sok baj és az öregség ennyire megtörték.

De mire ijedtem föl álmamból? Hah! a zsalun kopogtat valaki, ki zavarhat? Kip-kop, a zaj megismétlődik. Az ablakhoz lépek s kinyitom. Ott áll egy ősz, öreg asszony, a szomszédasszonyunk, ki mesélni szokott és félhajt minden zig-zugot, keres valamit; megjött a rossz órája, most nincs nyugalma.

— Mit keres, öreg szülém? kérdezem — mért háborgat ilyen későn, már oly jól szunyadtam.

lása, nőtlen volt. Termete magas, karcsu, haja, bajusza szőke s ő maga nagyothalló. Az eltűnt tanítónak országos körözését elrendelte most a dárdai főszolgabíró.

— **(A takarékpénztári palota aszfaltja.)** Egyik legutóbbi számunkban írtunk arról, hogy milyen tarthatatlan állapot állt elő a helytelen nivelláció folytán a Pécsi Takarékpénztár új palotájának járda-kiaszfaltozása alkalmából. Ezt az állapotot — úgy látszik — a hatóság is tarthatatlannak találta, mert a városi Tanács ma délután 3 órára helyszíni szemlét rendelt el a takarékpénztári palota és a főgimnázium előtti járda előtti aszfalttemelés tárgyában. A szemlére meghívtak: *Herbert* János, gazdasági tanácsos, *Rauch* János főmérnök, *Egry* József, *Ladányi* Sándor, *Ráth* Mátyas, *Weiler* N. János, *Ott* Márton, *Tamásy* Ferenc, *Littke* József, *Bész* Gyula másodaljegyző, *Graumann* János, *Járányi* József, *Katics* István, *Tiefenbacher* Nándor, *Vidákovits* György és *Cirják* Ignác. A bizottság megtekintette a mostani járdafekvést és azt maga is tarthatatlannak találván, a tapasztaltakat jegyzőkönyvbe vette és azoknak megfelelő új nivellációt rendelt el, hogy ne legyen a főgimnázium előtti járda magasabb, mint a takarékpénztári palota előtti s viszont, hogy a palota alapozási része ne álljon ki az alacsony aszfaltból, a mint a helytelen nivelláció folytán történt volna. Az új aszfaltjárda különben már ki is van cölöpözve és az így megállapított tervnek megfelelően fog elkészítettetni.

— **(Körözött jogész.)** A »Rendőri Közlöny« legújabb száma egy baranyamegyei illetőségű joghallgató körözését hozza. A körözésben el van mondva, hogy *Driesz* Ede, pécsváradi születésű, 25 éves joghallgatót magánokirathamisítás vádjá miatt körözik. A körözvényt a budapesti kir. törvényszék adta ki, melynek folytán *Driesz* Ede, a kinek tartózkodási helye eleddig ismeretlen, bárhol találják, letartóztatandó és a kir. ügyészségnek átadandó.

— **(Félt a tönkrejutástól.)** Megyénk Bikal községében a jobbmodú polgárok közé tartozott *Tiringer* Márton, a ki öreg

— Jaj! ne beszélj — rivall rám — most is csak a nagy bánat hajtott. Sárít, a néma lányomat keresem és nem találok sehol. Pedig tudod, milyen félős, nem hagyhatom magát, de nem találok, pedig délután még velem volt s azt mondta, hogy ide jön.

— Ne bántsa! jó helyen van ő; hisz régen meghalt, nem emlékezik rá?

— Dehogy halt meg, hisz csak az előbb beszéltem vele; aztán meg az apját is várom, még tegnap elment vásárra s még most se jött haza, nem t'om, nem esett-e baja.

S a gondolatok egymást kergetik agyában, elmosódott, homályos jeleneteket lát s nem tud különbséget tenni múlt, jelen és jövő közt; csak beszél bánatosan s oly igaz szomorúsággal, hogy aki nem ismeri, el is hiszi neki.

De ha tiszta öntudatnál van, erről nem tud semmit s szívesen elmondja élettörténetét s beszél két lányáról: az *Örszír*ről, a *Sárir*ről. Ki tudja, még hányszor kell végighallgatnom!?

De jönnek már érte, az este hűvös, még megfázhatik, hadd feküdjek le, majd elnyugszik fölcsigázott fantáziája is, lassacskán, csöndesen.

Már késő van. Aluszik az egész tájék s mintha mindenfelől suttogni hallanám: csöndes, jó éjszakát.

Bartha Mariska.

korára szép vagyont gyűjtött össze. Az öreg, 73 éves ember azonban nem élvezhette aggkorára munkás életének gyümölcsseit; folyton attól félt, hogy vagyonát elveszik s ő tönkrejut és nem lesz miből élnie. Ezzel a gondolattal addig foglalkozott, míg az valóságos mániájává vált s végre elüldözte hajlékából. Elment világgá s azt hiszik, hogy valahol öngyilkos lett, hogy így kerülje el a gyótró, örületes gondolat által okozott folytonos lelki kinlódást. Most mindenfelé keresik; de még eddig sem élve, sem halva nem akadtak rá.

— **(A fagyos szentek.)** A fagyos szentek az idén »szomorú szentek« névre szolgáltak rá. Tegnap *Pongrác* s különösen ma *Szervác* szomorú, borongós időt hozott reánk s ha a sétatér gesztenyefái nem virágoznak, azt hinnék szeptember végén s nem május közepén vagyunk. A gazdaközönség azonban eddig még örülhet a »szomorú szentek«-nek; a borongós, esőre álló idő még nem jelent veszedelmet s ha holnap *Bonifác* is így tartja magát, akkor minden baj nélkül mulnak el felettünk a fagyos szentek. Csak azután a rájuk jövő napok ki ne pótolják azt, a mit ők — a mi nagy örömeinkre — elhagytak és a folyó hó 25-ére eső *Orbán* meg ne bicsakolja magát s a három fagyos szent elhanyagolt munkáját el ne végezze egyedül egymaga!

— **(Tekepályák zárórája.)** Ez még olyan kérdés — persze, a többi sok között — a mi nincs eldöntve. Pedig a tekepályákat magukban foglaló egyes korcsmaudvarok szomszédai nagyon kíváncsiak arra, hogy megtudják, meddig szabad a tekézés éjnek idején, mikor a golyók zaja gyakran felzavarja őket álmukból. Rendőrségünknel mostanában több panaszt tettek a tekepályák közelében levő házak lakói, hogy gyakran éjjel 11—12 órakor is hangzik a tekézés zaja a szomszédból; de mi haszna, — tekepályáknak még nincs zárórájuk. Célszerű volna, ha *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány erre vonatkozólag szabályzatot dolgozna ki és azt be is tartatná a tekepálya-tulajdonosokkal!

— **(A kiosk megnyitása.)** A sétatéri kioskot tegnap délután 5 órakor nyitották meg a 44-ik gyalogezred zenekarának ténzenéje mellett. A ténzenére megteltek a sétatér árnyas, lombos utai elegáns, szép közönséggel és a gesztenyefák koronái alól kikkandáló vaskos épület előtt a fehér asztaloknál igen sokan foglaltak helyet s élvezték a Pécsi Tejcsarnok kitűnő edességeit. A kioszkban különben is egész nap friss tej, tejszín, kávé, teavaj és mindennemű frissítők állnak a közönség rendelkezésére; lesz cukrász-sütemény és *Littke*-pezsgő is. Egy szóval a kiosk megnyitásával közönségünk a város közepén nyert kellemes és kedves üdülőhelyet, melyet bizonyára naponkint igen sokan fognak felkeresni!

— **(Katonai utóállítás.)** Tegnap volt a fősorozás után az első katonai utóállítás a pécsi illetőségű hadkötelesekre nézve a *Scholtz-sörház*ban. A vizsgáló bizottság elnökei *Horváth* Sándor és *Durália* Károly orvagyok s *Majorossy* Imre polgármester voltak. Orvosokként *Hrabécy* István, ezredorvos és *Cirer* Elek dr., városi tisztifőorvos szerepeltek. Összesen 15 hadköteles jelent meg az utóállításán, de csak 2 találtatott katonai

szolgálatra alkalmasnak. E hónapban — mint jeleztük is már — még egy utóállítás lesz, még pedig pénteken, f. hó 20-án.

— **(Messziről jött vándorok.)**

Ma reggel két, kisázsiai Törökországból való katolikus pap érkezett Pécsre, hogy itt könyöradományokat gyűjtsön. Jelentkeztek *Vaszary Gyula* főkapitánynál, a ki irásaikat rendben találván, meg is adta nekik a gyűjtésre az engedélyt. A két pap megtermett, erős, vállas, javakorbéli férfi; barna arcukon meglátszik az ázsiai jelleg, melyhez hozzájárul a fekete körszakáll és bajusz. Fekete csuhában járnak s mindaketten meglehetősen beszélnek magyarul is.

— **(Állatkinzás.)** Tegnap este 7 órakor botrányos állatkinzásnak volt tanuja a sétatér felől jövő publikum. Egy ember hajtott négy süldő malacot, melyek közül az egyik folyton ki akart térni az utról. Az ember, a ki az ital miatt saját lábán is alig tudott egyenesen járni, egy darabig vesződött a rakoncátlan malaccal; de aztán dühbe jött és a kezében levő bottal fültövön ütötte az állatot, melyet azután egy arra haladó kocsit eltaposott, úgy, hogy száján patakozva ömlött a vér. Akkor aztán a vállára vetette a párját kiadott malacot és úgy hajtotta végig a többi hármát az utcán hazafelé. Az ilyen állatkinzások ellen a rendőrségnek a legszigorubbann kellene eljárnia; de hát a rendőrség csak majd e sorokból fog értesülni az esetről!

— **(Halálozás.)** Dr. *Szigeth Gábor*, Tolnamegye törvényhatósági bizottságának tagja, folyó hó 11-én reggeli 2 órakor 50 éves korában Szegzárdon elhunyt s temetése ma d. u. 4 órakor ment végbe ugyanott. A boldogult, ki egész Tolnavármegyében közkedveltségnek örvendett, a hetvenes években ügyvédi gyakorlatot folytatott Szegzárdon. 1880-ban Tolnavármegye árvaszéki ülnökévé, majd az árvaszék elnökévé választott, a mely állását 1887-ig viselte, a mikor erről lemondott s egészen gazdaságának szentelte tevékenységét s mint ilyen, különösen nagy érdemeket szerzett a szőlőművelés és pincegazdaság körül. Halálát özvegye, szül. Traiber Györgyike és három gyermeke gyászolja.

— **(Okmány-kiállítás.)** A diplomatikai kiállítást tegnap nyitották meg Budapesten. Összesen nyolcvannyalc eredeti okirat van itt bemutatva; az első Kálmán királytól, az utolsó II. Józseftől való. Érdekes többek közt Zsigmond király amaz oklevele, melylyel megalapította az egyetlen magyar lovagrendet, a sárkányrendet, továbbá két okirat a Hunyadiak korából. Ez utóbbiak közül az elsőben V. László elzalogosítja Temesvárt Hunyadi János beszercei grófnak azért a huszezer forintért, amelyet ez kölcsönkép adott az országnak. A másodikban pedig már elősorolja Hunyadi Jánosnak »a haza és a trón ellen elkövetett bűneit«, előadja továbbá Hunyadi László »gyilkos merényletének« történetét és ennek méltó büntetéséül az oklevél kelte előtt öt nappal történt lefejeztetését; mindazokat, akik a Hunyadi-ház leküzdésében segítettek neki, királyi pártfogásáról biztosítja. Ki vannak állítva Melanchton Fülöp, Szondi György, Dobó István és Zrinyi Miklós eredeti levelei, ez utóbbinak a végrendelete is. Időrendben az utolsó okmány II. József ama leirata, mely-

ben halála előtt visszavonja minden ujtását. A kiállítás egészen szeptember végéig látható és pedig minden csütörtökön délelőtt 10 órától 1 óráig.

— **(Kivégzés.)** Bali Mihálynak legujabban Boszniában dolga akadt, ahol egy Sándor József nevű rablógyilkost akasztott föl. Az elítélt teljesen megtört s alig tudott az akasztófa alá vándorolni. Bali aztán gyorsan végzett vele. Sándor János, aki egy szodagyárban munkás volt, egy Tischler nevű kocsmáros házába betört s úgy a kocsmáros, mint annak feleségét és leányát is meg akarta ölni. A súlyos sebekbe az asszony belehalt, a két másik azonban kigyógyult. A halálos ítéletet Dolni-Tuzlán hajtották végre, ahol a rablógyilkosság is történt.

— **(A betiltott hagymák.)** A cincinnati-i villamos vasut igazgatója az utóbbi napokban női kézből eredő sok panaszos levelet kapott. A panasz tárgya az volt, hogy a villamos vasut kalauzai olyan büzletes hagymaszagot árasztanak a kocsikban, amely az ott tartózkodást egyenesen lehetetlenné teszi. A cincinnati-i nők azonban korántsem elégedtek meg a panaszos levelek írásával. Husztagu női küldöttséggel fölkerestették az igazgatót és a küldöttség szónoka ékes szavakban adta elé, hogy ámbár egy hónap óta háromszor annyi illatszert fogyasztanak el, mint rendesen, még sem tudnak szabadulni attól a rettenetes hagymaszagtól. Kijelentette egyben, hogy ők addig egy tapodtat se mozdulnak, míg az igazgatótól határozott ígéretet nem nyernek. Az igazgató a legnyájasabb ígéretek közben bocsátotta el a küldöttséget, majd pedig harminchatórai töprengés után a következő ukázt bocsátotta a kalauzokra:

1. A kalauzoknak szigoruan meghagyatik, hogy 24 órával szolgálatba lépésük előtt szüntessenek meg hagymákkal táplálkozni.

2. Szolgálatközben csak ananászszal, meg narancshéjjal szabad élniök.

3. A rendelet ellen vétőket, amennyiben vétségük enyhébb beszámítás alá nem eshetik, kiszolgáltatják a husztagu női küldöttségnek.

Ha a mi villamos vasutunk elkészül, vigyázzunk, nehogy nálunk is ilyen deputáció menjen a vasut igazgatójához!

— **(Levél a börtönbe.)** Beállított ma egy kereskedésbe egy cigányasszony és ott levelet íratott. Levelet íratott a fiának, a ki az ügyészség börtönében ül vizsgálati fogságban, lévén ő is a tagja annak a cigánykaravánnak, a melyet egy hónappal ezelőtt fogott el rendőrségünk s a kik tömeges betöréseket követtek el a városban és a vidéken. A levél pedig szólt a következőképen:

»Tisztelem én a fiamat, *Kovács Mihályt*. Kedves fiam, én vagyok az anyád, *Kolompár Zsuzsanna* és ha ezt a levelet megkapja a vármegye, hát tudd meg, hogy imádkozzál, hogy kisegítsen abból a bajból az isten, a miben vagy és kijöhess abból a nagy házból. Tisztellek, csókollak, fiam *Kovács Mihály*, én, az anyád, *Kolompár Zsuzsanna*.«

Ha ezt a szép levelet megkapja *Kovács Mihály*, menten — vallani fog és beismer mindent!

— **(Nehéz a pénz.)** Az igaz, hogy a pénzt nehezen lehet szerezni, de azért csak kevés ember tudja tapasztalatból, hogy milyen nehéz is a pénz. Nos hát azok a boldog ha-

landók, kik legalább látásból akarnak efelől meggyőződni, holnap megláthatják saját szemikkel, hogy milyen nehéz a pénz s még inkább a pénz őrzésére szolgáló nagy Wertheim-kasszák. Holnap szállítják át ugyanis a Pécsi Takarékpénztár régi házából az új palotába a Wertheim-szekrényeket. Ez az átszállítás valóságos látványosság számba fog menni, mert a Wertheim-kasszákat nem úgy viszik át, mint egyéb butorokat szoktak egyik lakásból a másikba, hanem sokkal nagyobb ügygyel-bajjal. Már tegnap hatalmas állványt emeltek a Takarékpénztár régi háza előtt, a melyen le fogják eresztetni a kasszákat. Persze ezért az emeleten egy nagy ajtószzerű ablakot kell vágni, hogy ott kiférjenek a Wertheim-szekrények, melyeket aztán lebecsájtanak az állványról a földszintre s átvontatnak az új palota elé, hová szintén ily állványok segítségével emelik fel őket. Szóval nehéz a pénz s ha a szegény embernek meg kell dolgoznia egy pár garasért is, a gazdagok sem hurcolhatják maguk után a kincset csak úgy kényelmesen, minden izzadság és gond nélkül!

— **(Házasság és mennyiség.)** Egy ur, a kinek sok ideje és nagy számolhatnékja volt, kiszámította, hogy az emberiség és a házasság mint viszonylanak egymáshoz. A számítás eredménye azoknak a leányos-mamáknak ad igazat, a kik nem szünnék meg panaszkodni az agglegénység és az ezzel karöltve járó aggleánység folytonos terjedése miatt. Az emberiség 44 százaléka 18 éves koráig meghal — ezek tehát eo ipso nem házasodnak meg. A fönmaradók között pedig minden 100 emberre csak 35 házas esik, vagyis 60 ember nőtlen vagy férjtelen, 5 özvegy. A legtöbb leány 21—25 év közt megy férjhez, a menyecskék egy negyed része azonban 25—30 év között cseréli el főköttövel a pártát. A férfiak is tulnyomó számban 25 éves korukig nőstülnek — azután már megjön az eszük, azaz, hogy nem kapnak több feleséget. Így történhet meg az, hogyha egy leányos-mama három férfiuval találkozik, mérget vehet rá, hogy azok közül másfél nőtlen.

— **(Elengedett adóhátralék.)** *Gyenes János* gyüdi körjegyző és társai 1354 frt adóhátralékuk elengedéseért folyamodtak a miniszteriumhoz, honnan most érkezett le elintéztett kérvényük, a mely szerint nem az egész összeg ugyan, de annak nagy része, 860 forint elengedettetett s így most csak az ezen felüli összeget kell megfizetniök.

— **(Ezredévi gyümölcsfaültetés.)** Beköszöntött a gyümölcsültetés ideje, az ezredévi faültető bizottság már szét is küldte szokásos körleveleit, a melyekben felhívja a tanítókat és lelkészeket ezredévi gyümölcsfák ültetésére. Azok számára, akik e téren a legjobb eredményt mutatják föl, megfelelő jutalomról fog gondoskodni a bizottság.

— **(Az a komisz-kenyér.)** Katonáék a vaskos prófuntjaikat nem is hívják kenyérnek, hanem csak komisznak. Pedig dehogy az, jó, nagyon jó kenyér az most ebben az éhínséges világban. Sok-sok szegény ember boldog volna, ha legalább komisz kenyérré tehetne szert, de még az sincs... Voltak eddig is olyanok, akik szívesen vették a katonáktól a komisz-kenyeret, de most valóságos bucsujárás van a kaszárnyák körül. A

szegény emberek keserves krajcárjaikat szorongatva markukban alázatosan kérnek jó, puha komiszkenyeret a katona uraktól, akik a nagy kereslet folytán ugyancsak fölverték a komisz-árát. Azelőtt 6—8 krajcárért adták el a bakák a fölösleges kenyeret, ha volt aki vette, míg ma tizenöt-husz krajcár az ára s még így is örül, aki vehet. A kaszárnyába vézna gyerekek suttyannak be estétkint, s félve lépnek a legénységi szobákba kérdezni:

— Katona bácsi ad-e el kenyeret?

Dehogyan mondaná ki a gyerek a komisz szót, mikor azt a fekete, sűrű belü kenyeret olyan jó étvágygyal fogyasztják el a földhöz lapuló szegényes munkáshajlékokban.

— **(Eltűnt leány.)** Egy szép, fiatal, tizenhét éves leányt keres most a rendőség. *Kele* Rózsának hívják az eltűnt leányt, kinek se apja, se anyja nincs s a ki gyámjától, *Takács* Károlytól minden bucsu nélkül távozott el a napokban s azóta nem tudják, hogy hol van. Lehetséges, hogy világgá ment, szerencsét próbálni az életben, melynek örömeit fiatalsága dacára sem élvezte még.

— **(Lézengő ritler.)** Nem a kujon Biberachról fordul itt a szó, nem szinpadok pózoló lovagja kerül a napi krónikába. Egy igazándi,ős familiából szakadt morva ritlerrel szól a dal. Hajdan, jobb időkben az apja fényes várkastélyában dehogyan hitték volna, hogy lesz idő, mikor a dédelgetett, becézett urivadék a rendőr szigorú tekintete előtt fog meghunyászkodni. Szép szál, daliás, arisztokrata arcu fiatal embert kísért a rendőr a kapitányság elé. Az volt a bűne, hogy koldusrongyokba burkolva alamizsnát kéregetett uton-utfélen.

— Hogy hívják? — kérdezte a rendőr.

A deli legény beleharapott az ajkába, s busan, szinte félve felelt. Minden szót megnyomott külön.

— Iván Ritter von Flick.

— Nem tud magyarul? — kérdi csodálkozással.

— Magyarul? — mosolyog az idegen, — oh igen, magyarul, németül, franciául, olaszul és angolul is tudok.

Ezután elmondta, hogy Morvaországba: Sitzgrázba való, ahol az apja dúsgazdag birtokos, de őt regényes hajlamai miatt elűzte a házából. Aztán a mit mondott, hiteles okmányokkal is bizonyította. Mindazonáltal a rendőség tolonclevéllal küldte el apja házába.

— **(A zálogüzlet korlátozása.)**

A belügyminiszter a kézi zálogüzletnek italmérési helyiségekben való gyakorlása tárgyában a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjéhez: Tudomásomra jutott, hogy pálinkamérők iparigazolvány mellett a kézi zálogüzletet az italméréssel egy és ugyanazon helyiségben gyakorolják. Minthogy kérdéses üzleti foglalkozásoknak egy és ugyanazon helyiségben való gyakorlása különösen közgazdasági tekintetből káros, ezen visszas állapotnak megszüntetése céljából jövőre való alkalmazkodás végett a m. kir. pénzügyminiszter ural egyetértőleg ezennel kijelentem, hogy a kézi zálogüzletnek az italmérési üzlettel egy és ugyanazon helyiségben való gyakorlása meg nem engedhető. Önként értetődik, hogy a jelen körrendeletben foglalt rendelkezés csak az ezentul elbírálás alá kerülő italmérési enge-

délyezési ügyeknél fog alkalmazásba vétetni, a multa nézve pedig csak annyiban fog vizsgálható erővel birni, hogy a beigazolt konkrét kifogások, illetve e részbeni visszaélések esetében az illetőre nézve fennforgó megbízhatlanság kimondása és ehhez képest az italmérési engedélynek az 1888. évi XXXV. t. cikk 10. §-a d) pontja értelmében való levonása esetről-esetre lesz az erre illetékes hatóságok által szabályszerűen tárgyalandó.

— **(Nyugdíj.)** Drága a kenyér, nagyon drága és nagy a szegénység szegénysége. Találkozik ezen időben két ismerős szegény, az egyik valamely belvárosi utcasarok volt tulajdonosa s panaszkodik a másik szegénynek, hogy alig lehet meg az ember, de azért csak megvan, mert élni is kell, ameddig lehet. A másik biztatja:

— Mért nem igyekszik kend a kéregetéssel?

Aszondja erre amaz:

— Nem lehet, nyugdíjba vagyok.

Érti ezalatt ezen nyugdíjas férfiú azt az 5 frtot, amit a várostól kap havonkinti segélyt.

— **(A balneológiai tanfolyam hallgatói a Mattoni-féle sósfürdőben Budapesten.)** Bókai Árpád egyetemi tanár a balneológiai tanfolyam hallgatóival tegnap meglátogatta Mattoni Erzsébet sósfürdőjét; behatóan megtekintette a forrásokat és fürdőket, mely alkalommal hallgatóinak azon balneotheraphia jelentőségét és fontosságát magyarázta s elismerőleg nyilatkozott a telepéről. Különösen megnyerte tetszését az ott uralkodó példaszzerű tisztaság. A fürdő több mint 30 éves fennállása óta tényleg oly meglepő eredményeket mutathat fel, minőkkel más gyógyhely ritkán dicsekedhetik; különösen nagy a száma azon női- és alhasi bántalmaknak, melyeknél ezen gyógyfürdőt rendkívül kedvező eredménnyel használták. Ezen idényben egy jó hírű vendéglős szerződésével által a közönség igényeiről ez irányban is gondoskodva van. A főváros két pontjáról (Ferenc József-tér és Kálvin-tér) kellő számú omnibuszok közlekednek a gyógyfürdőig, a hova különben már a közel jövőben villamos vasut fogja eszközölni a közlekedést. Előre látható tehát, hogy a jelen idényben is zarándokhelye lesz e fürdőhely az eredményes gyógyulást kereső közönségnek.

Az optikai cikkek megérkezéssel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét a legjobbjak, legújabb párisi látcsövek, hő és légsúlymérők, legjobb arany, ezüst, állany és teknősbéka-szemegek és orrcsüptők, legfinomabb kristályüvegek és hegyjegecek beszerzésére, amelyeket oly jutányos árban és kifogástalan minőségben árusítok el, hogy a vevőknek az árban nemcsak tartós öröme telik, hanem amellet olcsóbb és előzékenyebb kiszolgálásban részesül, mint bárhol másutt. Mindennemű e szakmákba vágó javításokat és elkészítéseket legjutányosabban és pontosan eszközöl *Schönwald* Imre.

Művészet, irodalom.

○ **Szintársulatunk** Szombathelyen a napokban adta elő Konti József dallamos operettjét, a »Talmi herceg«-t. A címszerepben *Ligethi* Mari kitűnően játszott és énekelt. *Hunyady* József méltó partnere volt, *Andorfy* komikus hercegének sokat nevettek és a többi szereplő is kitett magáért. A társulat a »Nőszabó«-t is bemutatta, melyben *Szohner* Olga, *Bihari*, *Bérci* és *Bognár*, úgy *Andorfy* tünnek ki.

○ **Calypso.** Ily című »irányregény«-nek nevezett közönséges rémregény jelent meg *Köves* és *Boros*, veszprémi könyvkereskedők kiadásában, *Bányász* István tollából. Az író neve ismeretlen, de ez a regény nem fogja ismertté tenni. A regény első fejezetének bekezdő szavai ezek: »A nap már régen *takarodót fujt* a jákóhalmi határban«. Ilyen furcsa képletek használata jellemzi az író stílusát, a ki *Wekerle* Sándor feleségének ajánlja könyvét. S mindennek dacára az első lapon már a — *fináncról* beszél, a ki a szűzdohányba még nem ütötte az orrát. Ezt nem fogja valami kedvesen fogadni a volt pénzügyminiszter felesége, a kihez dőcögős versben is dedikálja könyvét a szerző, de még neki sem árulja el, hogy mi jót tett vele egykor *Wekerle*? Pedig az asszonyok kíváncsiak! . . . A könyv különben 1 frt 20 krért kapható a kiadócégnél.

○ **Ezernyolcszáznegyvennyolc.** Az új 5 füzet, melyről még nem számoltunk be olvasóinknak s melyekkel a vállalat befejeződik, a szabadságharc kihangzását: az emigrációt foglalja magában. Csupa Kossuth kép, úgy, hogy külön összefűzve ez az 5 füzet elmehetne Kossuth-albumnak. Tömeges képet találunk benne Kossuth ázsiai, amerikai utjából, — még az ő saját szavát is halljuk egy helyütt, — látjuk olaszországi lakását, az utcát, melyben sétálni szokott, utolsó arcképeit, a *Parlaghy* Vilma-féle nagy képet s néhány eddig ismeretlen könyvotomot. Látjuk őt utolsó sétája közben, amint egy gyorsfényképész véletlenül ép akkor megörökítette a via dei Millén, látjuk halottas ágyán a ravatalon. Ott van a sirja is. Ez a kötet utolsó képe. Méltán, mert ebben a sirban nyugszik a nagy kor szelleme, legnagyobb emléke, ez a sir a magyar nemzet ereklyetartója! — A füzethez *Marcali* Henriknek kitűnő összefoglalása csatlakozik még s terjedelmes és pontos katalógus. Kapható a *Révai* Testvéreknél, Budapesten, Váci-u. 1. szám alatt.

○ **Gyermek-Divat.** Nyáron, a mikor a gyermekek egész nap a szabadban lótnak-futnak, kétszer annyi ruhát rongálnak, mint télen. Sokszor az anya nem tudja, hogy milyen ruhába öltöztesse kedvencét, a ki azt mihamar tönkreteszti. Ilyenkor tesz csak nagy szolgálatot a *Gyermek-Divat*, a mennyiben kifogyhatatlan ötletességgel oktatja az anyát, hogy az öreg ruhából mint csináljon újat, az elnyűttet miképp alakítsa át, hogy tetszetős is legyen, meg a célnak meg is feleljen. Öt éve teszi ezt és most szétküldött 5 száma is gazdag az apróságoknak való ruhatéllével. A *Gyermek-Divat* előfizetési ára csekély: negyedévenként a postán való megküldéssel 55 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban: Budapest, VIII. Rökk Szilárd-utca 4.

○ **„Pillangó“.** A »Pillangó« társadalmi és művészeti élelapp 15-ik száma az állandó alakon kívül 20. szebbnél-szebb rajzzal megjelent és lehetőleg még gyönyörűbb kivitelen mint az első 14. szám. Hasonló lap magyarul még nem jelent meg és a közönség pártolását minden tekintetben megérdemli. A »Pillangó« szerkesztősége és kiadóhivata Budapesten, Teréz körut 35. sz. a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint.

Törvénykezés.

§ **Gyermekgyilkos.** Közöltük a folyó év március havában, hogy Siklóson *Petrás József* gyógyszerész házában egy félreeső helyén egy csecsemő hulláját találta meg, melynek szájába rongydarab volt gyömöszölve, kétségtelenné tevén, hogy gyilkosság áldozatává lett.

A megindított nyomozás csakhamar eredményre is vezetett, mert a bűnöst kézrekerítették *Brukner Mária* férj. *Reszner József* személyében és ma ítélte a törvényszék felette állatias kegyetlenségeért.

Nevezett asszony férjétől elváltan élt és *Petrás* gyógyszerészhez szegődött be cselédnek, de attól folyó évi február tizenkilencedikén eltávozott és egy mosónőnél tartózkodott.

Egy alkalommal a mosónő nem volt otthon s épen akkor szülte meg *Reszner* gyermekét, kinek megölését már előre elhatározta s rögtön születése után egy rongydarabot gyömöszölt szájába és egy tollal telt zsákba dugta; egy nap elteltével kivette onnan a hullát és régi gazdájának lakására belopódzván, az ott levő félreeső helyre dobta a hullát s így talált rá aztán *Petrás* gyógyszerész, a ki mindjárt volt cselédjére gyanakodott és jelentést tett a csendőrségnél.

Reszner épen akkor fogták el, midőn új szolgálati helyét akarta elfoglalni a csendőrmesternél, kihez azért szegődött el cselédnek, hogy annál kevésbé gyanúsítsák az elkövetett gonosztettel.

A törvényszék három évi fegyházbüntetést szabott a minden emberi érzésből kivetközött asszonyra, ki felebezett a büntetés ellen, de felebezett terhére a kir. ügyész is.

§ **Meghiúsult rablótámadás.** A sásdi péktől már régóta hordotta szét a süteményeket egy idősebb ember, *Vig János*, a környékbeli falvakba. Folyó évi február huszonhetedikén *Felső-Mindszentre* vitt süteményeket egy *Kohn* nevű kereskedőhöz s épen vasárnap levén, az ott időző *Kovács János* tizenhét éves szolgálégény meglátta, hogy az öreg ember pénzeszacskójában sok ezüst és rézpenz van, a mi arra a gondolatra bírta, hogy a pénzt elrabolja tőle.

Elindult a Sásd felé vezető uton, a merre az öregnek is haza kellett menni és egy erdőszélen lesbe állott, felfegyverkezve egy hatalmas karóval; mikor *Vig* közelébe ért és köszöntötte őt, megszólította, hogy adjon neki egy peracet. Az látva a suhancnak dult arcát, mindjárt roszt sejtett s nem is mert maga lehajolni kosarához a peracért, hanem odanyújtotta neki, hogy válaszson.

A suhanc vett egy peracet, kifizette az érte járó két krajcárt, de alig haladt azután az öreg két-három lépést, olyan csapást mért fejére, hogy azt menten elborította a vér. *Vig* erre visszafordult megtámadójára, ki még egy ütést mért homlokára, de látva, hogy a megtámadott nem veszi el eszméletét és lélekjelenlétét, ő futott meg, *Vig* pedig üldözni kezdte.

A menekülő suhanc felkapott az épen arra hajtó *Kordai László* kocsijára, de azt ismerte *Vig* is és utána kiáltott, hogy álljon meg; az meg is állította kocsiját, mire *Kovács* leugorva, elfutott, de persze már ekkor felismerte *Kordai* a tettest és megmondotta nevét

a megtámadottnak s ekként ma a törvényszék elé került a korán romlott suhanc.

Kilenc havi börtönt mért reá a bíróság, melyből két hó a vizsgálati fogság által kitöltöttnek veendő. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Megyénk Szellő községéből írják a következőket: Az őszi gabona, nevezetesen a buza, egységes üde zöld színű és általában véve jól bokrosodott. A rozs is kifogástalanul áll. Az árpa és zabvetés többnyire igen szép és egészséges; csakhogy néhol oly tömött volt, hogy megdőlt. A kukoricát elvetették — a munka igen jól halad. Takarmányfélék jól fejlődnek. A munkásviszonyok jók.

TÁVIRATOK.

— **Az olasz forradalom.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A milánói zavargások alatt elesett halottak számát ötszázra, a sebesülteket ezerre teszik. A kormány hír szerint száz millió lirát költött a zendülés leverésére.

Kulicsev Vera, letartóztatott nihilista leány ma tudatta barátaival, hogy a kormány kiutasította és *Luganóba* fogja szállítani.

A Simplon-szorost katonaság őrzi, mert attól tartanak, hogy az olasz szocialisták ezen a szoroson át akarnak Olaszországba betörni. A vámhivatalnokokat utasították, hogy minden gyanus embert tartóztassanak le.

Bernből tegnap este négyszáz olasz munkás indult el Olaszország felé, de csak *Luzernig* juthattak, mert itt elfogyott az utiköltségük.

A Ticinóban és *Luganóban* tartózkodó szocialista és anarkista vezéreket kiutasították.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén a szövetkezeti törvényjavaslat folytatólagos tárgyalásánál *Mezei Mór* és *Blaskovits Sándor* beszéltek, a kik után *Darányi* miniszter mondott hosszabb beszédet, védelmébe vévén a javaslatot, de még inkább a kormányt azok ellen az ellenzéki támadások ellen, a melyek a kormányt hatalmi terjeszkedéssel vádolják a javaslat egész irányzatából kitűnőleg.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Port au Prince*-ből jelentik, hogy *Sampson* tengernagy hajórajja hajnalban kilenc hajóval feltűnt *Inan de Puerto-Rico* előtt. A „*Jova*“ hajó tette meg az első lövést s az ágyuzást a többiek folytatták, a *Murso* erőd pedig viszonzta, de néhány perc múlva az erőd romban hevert. A konzulok s a lakók a sziget belsejébe menekültek.

A cardenasi ütközetnél három amerikai hajó felsőbb parancs nélkül kezdte meg az ágyuzást. Ezek parancsnokait hadi törvényszék elé állítják.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07

(B.-Szt.Lőrinczről

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)

Uj-Dombovár érk. . 9:57 1:32 5:01 1:57

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)

(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombovárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

V. v. Sz. v.

Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 8:29 6:34

B.-Szt.-Lőrincz 9:04 7:11

Barcs 10:51 8:55

N.-Kanizsa 1:29 11:41

Bécs 8:50 8:52

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé 5:35 12:14 4:20 8:18

Üszögh 5:50 12:25 4:34 8:30

Villány érk. 6:39 1:10 5:24 9:18

(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51

Mohács érk. 7:44 11:35 2:39 12:35

Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00

Villány ind. 6:49 1:17 5:31 9:23

Eszék 8:08 2:25 6:44 10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Sz. v. Gy. v. Sz. v. Gy. v.

Budapestről ind. 8:30 7:15 8:00 3:00

Uj-Dombovárra érk. . 1:52 10:03 1:30 6:21

sz. v. gy. v. sz. v. sz. v. gy. v.

Kaposvárról ind. 1:21 4:11 8:52 1:03 4:44

Uj-Dombovárra érk. 2:26 4:46 9:52 2:07 5:14

Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53

Dombovárra érkezik 1:40 12:55

tv. sz. sz. sz. v. sz. v. sz. v. gy. v.

Uj-Dombovár ind. 5:30 3:10 10:15 2:17 6:26

B.-Szt.-Lőrincz . 7:31 4:41 11:34 3:39 7:32

Pécsre érk. 8:18 5:15 12:04 4:10 7:58

Sz. v. Sz. v.

Bécsből indul 6:40 7:40

N.-Kanizsára érk. 1:35 3:42

Barcsra érk. 4:50 7:21

Pécsre 7:46 9:40

V. v. V. v. Tv. sz. sz.

B.-Sellyéről indul 7:24 6:05 10:13

B.-Szt.-Lőrinczre érk. 8:27 7:01 11:25

Pécsre érk. 9:40 7:46

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.

Eszékről indul 5:34 8:48 12:25 8:15

Villányba érk. . 6:48 10:03 1:40 9:46

Mohácsról indul 5:50 9:15 12:20 8:25

Villányba érkezik 6:35 10:00 1:05 9:10

Villányból ind. 6:55 10:13 1:50 9:56

Pécsre érk. 8:01 11:23 2:53 11:30

Hajó érk. *Mohácsra* fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45.

Szerkesztői üzenet.

Türelmetlen utas. Igaza van. Bizony abból a vaskos menetrendkönyvből, hogy valaki kibetűzze az egyes vonatok indulását, ahhoz nem kis türelem kell. Épen ezért állítottuk mi össze az összes Pécsre érkező és Pécsről induló vonatok menetrendjét, a csatlakozásokkal és szétágazásokkal együtt s közöljük időről-időre lapunkban. S hogy ezt reggel megjelenő *laptársunk is helyesli*, de hogy ott is sok az önhöz hasonló *türelmetlen utas*, a ki nem szeret a vaskos menetrendkönyvben vagy félóránig lapozgatni: fényesen bizonyítja az a tény, hogy *egyszerűen kiollózták a mi általunk összeállított menetrendet* s azt mellékelték a ma reggel megjelent számukhoz! S még *ugyanazzal a sajtóhibával is közlik, mint lapunkban eddig megjelent*, a mennyiben a Budapestről reggel 7 óra 15 perckor induló új vonat személyvonatnak van jelezve, pedig e vonat Dombovárig gyorsvonat s csak Dombovártól Pécsig jár mint személyvonat. — Szives elismerését egyébként köszönjük.

Nyilt-tér.*)

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY

Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyögszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.

Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad
a gyógyhely igazgatósága
Gleichenbergben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

ujjonnan átalakított kerhelyiségét f. évi május hó 14-én szombaton nyitjuk meg a
44. GY. e. Zenekezesrak
közreműködése mellett.
Ugyancsak e naptól kezdve kerül korsónként és poharanként kiszolgálásra a
bajor Pschort-sör, az ujonnan épült söröző csarnokban, a hol délelőttönként izletes
villásreggelivel is szolgálunk.

A „Pannónia”

44. GY. e. Zenekezesrak

közreműködése mellett.

Ugyancsak e naptól kezdve kerül korsónként és poharanként kiszolgálásra a

bajor Pschort-sör, az ujonnan épült söröző csarnokban, a hol délelőttönként izletes

villásreggelivel is szolgálunk.

Teljes tisztelettel

Bedő Testvérek

Férfi és gyermek
ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsett,

Király-utca; bazár épület.

2731. szám.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Mihály (békáspusztai lakos) végrehajthatónak Szabó Ferenc (m. peterdi lakos) végrehajtást szenvedő ellen, 22 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Magyar-Peterd község határában fekvő, a magyar peterdi 27. számú betétben felvett II. 1-3. sor 188 hr. 41. hz. számú házra és udvartérre, 189/2. hrsz. közös udvartérre és 2300/33 hr. számú szántóra 501 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1898. évi június hó 1. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megjelölt kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 50 frt 10 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi február hó 27. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

9398. szám.
1898.

Árverési hirdetmény.

Pécs város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi 3221. számú betétben felvett

4591. h. r. sz. szőlőnek

a pécsi közközház tulajdonát képező fele része 1898 évi június hó 2-án délelőtt 9 órakor a gazd. tanácsteremben tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatik.

Felhivatnak tehát venni szándékozók, hogy 20 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1898. évi június hó 1-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánat pénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

Az egész vételár az adás vevési szerződés kormányhatósági jóváhagyásától számított 30 nap alatt fizetendő le.

Pécs szab. kir. város tanácsának 1898. évi május hó 10-én tartott üléséből.

A város Tanácsa.

IFJ. KOTZÓ PÁL

Budapest, V. kerület Lipót-körut 18. szám.

A t. c. vevőközönségnek szives tudomására hozza, hogy nagyobb kényelmükre irodáját

V. ker., Lipót-körut 18. sz.

(Vigszínház mellett, a nyugati pályaudvar Margithid közelébe helyezte át.)

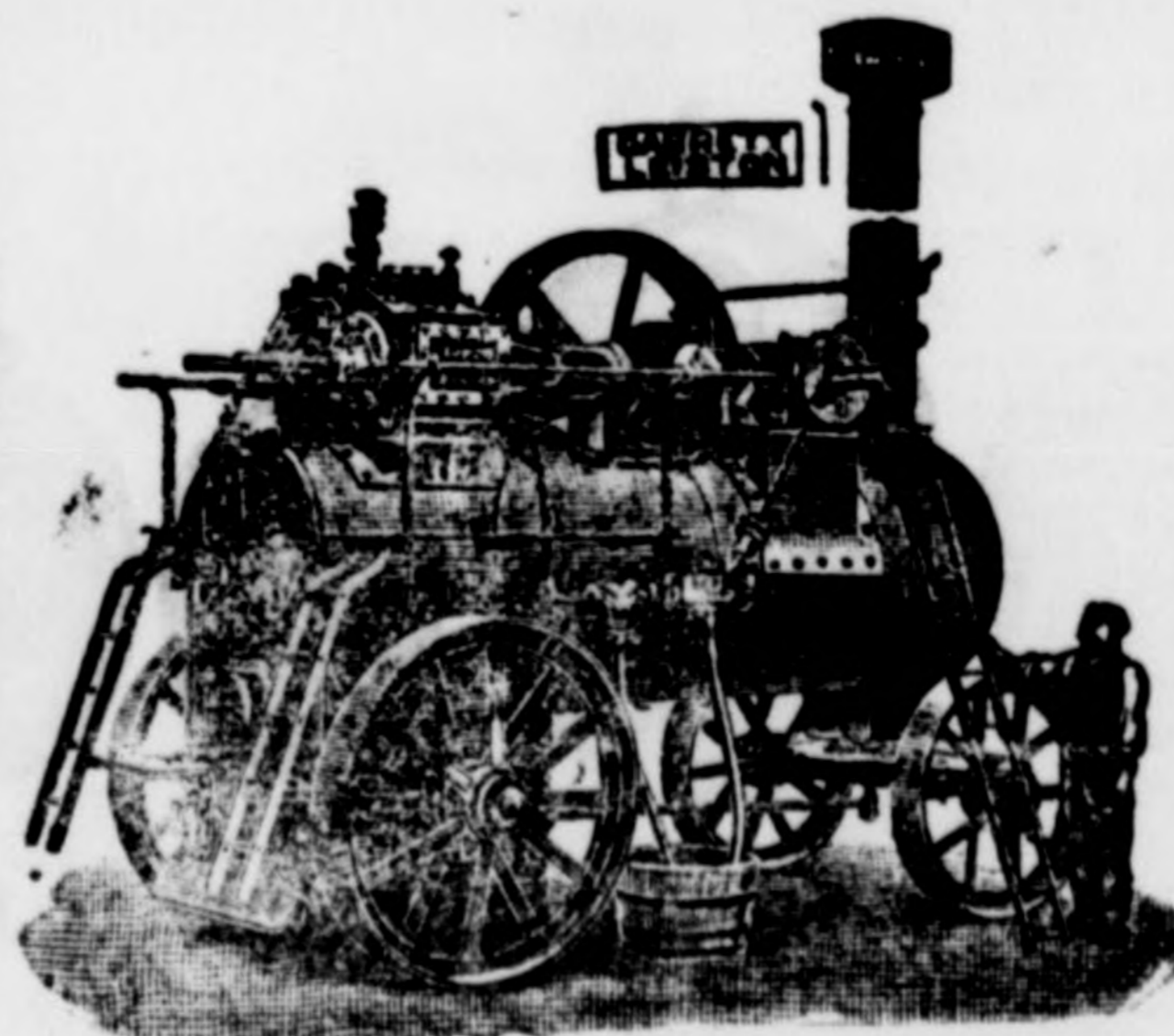
Fentartotta azonban a VIII. ker., Szentkirályi utca, 49. sz. műhelyt és az V. ker., Lipót-körut 8-10. sz. alatti raktárhelyiségeit.

A közönségnek további pártfogását kérve ajánlja Garrett legújabszerkezettű compound gőzmozgonyait, félstabil és stabil alakban, a melyek 40% tüzelőanyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzeséplőket négyszer fordítható acél dobsínekkal, toldást nem igénylő szalmazókkal a nagy szita felülettel minden nagyságban.

Minden fajta lovas cséplőkészleteket, arató- és vetőgépeket, szecsavágókat, répavágókat és minden más gazdasági gépeket.

Vidéken lakó szolid ügynökök kerestetnek.

Legalkalmasabb bérnyálási ajándék tárgyak remek szép kivitelben a legolcsóbb árakon kaphatók

SCHÖNWALD R.

50 év óta fennálló ékszerész cégénél Király-utca város ház épület u. m.:

14 karatos aranyból készült kettős fedélű ancer remontoir óra ne gyed órát ütő és ismétlő szerkezettel, naptár, hónap és hold mutatóval 125 frtól 140 frtig, ugyanaz ezüstből 60 frt.

21. sz. 12 frt.

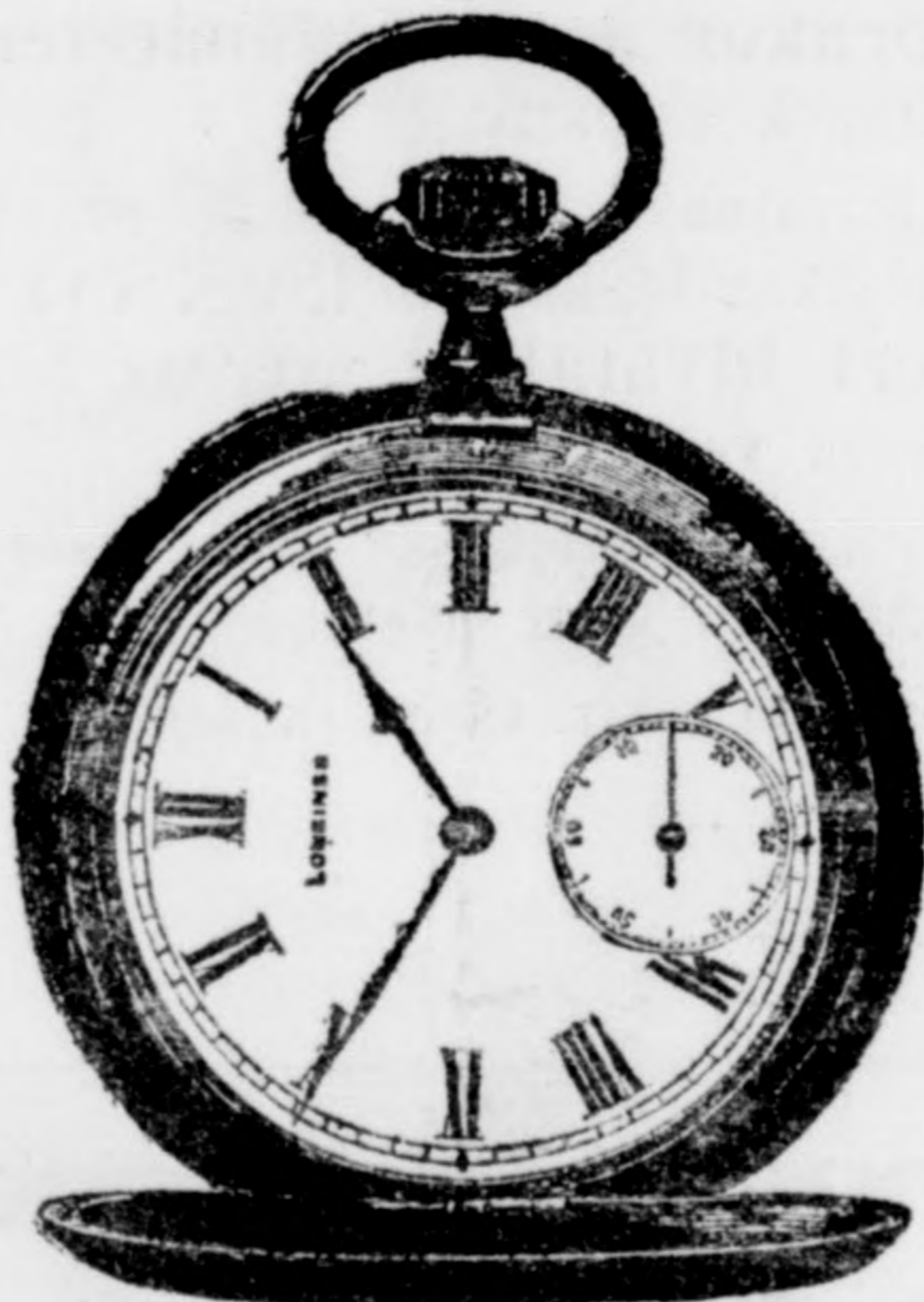
pontosan járó finom szerkezeti tula óra 14 frt.

lovag óra legerősebb oxidált ezüst tokban legfinomabb u. n. „Hahn“ szerkezettel 18 frt.

Legmegbizhatóbb, legpontosabban járó valódi „Longin“ óra kettős fedéllel 24 frt.

Ugyanaz tulatokban 2 kettős fedéllel legszebb kivitelben 30 frt, erős arany-tokban szép kivitelben 85 frt.

Legerősebb schweizi rem. óra kitünő szerkezettel nagyon szép kivitelben ára jótállással 14 frt.

Csinos zománczozott emlények különféle mintában 1 frt 50 krtól feljebb.